

BOŽIĆNE ŽELJE

Marko se vрpoljio po krevetu. Graške znoja curile su mu niz lice. Sanjao je Djeda Božićnjaka.

- Marko, reci mi svoju želju, što želiš za Božić? – čuo je meki glas bradatog djedice.
- Želim autić na daljinsko upravljanje, novi bicikl, role, trebao bih novi mobitel... – gorljivo je kazivao mališan.
- No, no, Marko, previše je to želja. Polako, razmisli što uistinu želiš! – reče djedica pomilovavši dugu bijelu bradu.
- Marko je uzdahnuo i zagledao se u bradato lice. – Teško je to kad toliko toga želim.
- Pa pokušaj odabratи jednu želju – reče djedica otkopčavši bijeli remen na crvenim hlačama.
- Previše kolača koje mi je Baka Božićnjak ispekla za put! – reče pomilovavši se po povećem trbuhu.
- Hoćeš probati jedan? Nitko ne peče kolače kao ona! – upita ga pruživši mu vreću s kolačima.
- Marka zapahne miris vanili-kiflica, orahnjače i makovnjače. Sjetio se svoje bake. Tako bi htio da ona i djed dođu za Božić u Zagreb, već dugo ih nije vidio.
- Znam što želim! Baku i djeda za Božić! – poviće sretno.
- Ispunit ću tvoju želju u veselju! Hohohohoho! – čuo se smijeh Djeda Božićnjaka.
- Hej, dobro jutro spavalice! – reče mama Marku koji je ulazio u kuhinju.
- Jedva sam dočekala da ustaneš, dolaze djed i baka za Božić, upravo su javili.
- Marko je zbumjeno gledao mamu dok mu je u ušima još odzvanjao smijeh: Hohohohoho!

- Ma ne, to je bio samo san!
- Što si rekao? – upita ga mama.
- Ma ništa, sjetio sam se nečega što sam sanjao! – reče naglas, a u sebi: „Barem tako mislim!”

Tamara Vrbanović